

Česká poezie

Kristina Láníková
Pomlčka v těle

tohle schovat

fra

Česká poezie

Kristina Láníková
Pomlčka v těle

fra

Kristina Láníková (1988 v Praze) studuje na Akademii výtvarných umění v Praze v Ateliéru kresby Jiřího Petrboka. Debutovala sbírkou *Opatření na noc* (KLaNGundKRaCH 2014). Vystupuje v hudebně-performačním duu Mooncup Accident.

Kristina Láníková
Pomlčka v těle

Kristina Láníková
Pomlčka v těle

Česká poezie
Kristina Láníková
Pomlčka v těle

Reprodukce na obálce
Patrik Pelikán, *Penetrace II*, 2012
Jako eknihu vydalo roku 2014 Fra,
Šafaříkova 15, 12000 Praha 2,
fra@fra.cz, www.fra.cz
Elektronické vydání první

© Éditions Fra, 2015
Text © Kristina Láníková, 2015
Cover artwork © Patrik Pelikán, 2012
Author photo © Dorota Špinková, 2015
ISBN 978-80-87429-55-6
ISBN 978-80-7521-015-9 (Pdf)
ISBN 978-80-7521-016-6 (ePub)
ISBN 978-80-7521-017-3 (Mobi)

Obsah

<i>vanu má hluboko vedle sebe...</i>	9
<i>nový přístup k atopickému ekzému</i>	10
<i>kdysi si myslela...</i>	11
<i>po zádech plyš a vepředu taky</i>	12
<i>do nezašitých míst se chmatá vždycky</i>	13
<i>klacky zapřené o dveře...</i>	14
<i>na zadních sedačkách aut...</i>	15
<i>postupný nárok zimy...</i>	16
<i>v dálce mezi prvním a druhým...</i>	17
<i>míjíme cirkus pokrytý sněhem</i>	18
<i>jako by se vše dělo pod námi</i>	19
<i>nevím, jestli je to skvrnami...</i>	20
<i>dole k břichu přilepiš škvarek</i>	21
<i>pokrývku těla nosím i sraštěnou</i>	22
<i>nemusím mít večeri Páně...</i>	23
<i>zmizela jsem po špičkách...</i>	24
<i>vatou nás krmí</i>	25
<i>párou prorůstám lůžky nehtů</i>	26
<i>když v pokoji tuším puchýře...</i>	27
<i>zametáme chatu</i>	28
<i>je tu tepleji...</i>	29
<i>někdy to taky vyzkouším...</i>	30
<i>mám pomlčky v těle</i>	31
<i>je cítit nesmyvatelná barva okolí</i>	32
<i>lovecké zacházení se slovy...</i>	33
<i>v chůzi jsem za něčím...</i>	34
<i>neměla jsem žádné rybářské potřeby</i>	35
<i>namísto modlitby...</i>	36
<i>otok není dmutí</i>	37
<i>vaše oběti se mi objevují...</i>	38
<i>sama těžko uvěřím</i>	39

odstup, který neměřím kroky 40
v úzké škvíře za dřevěným ostěním pokoje 41
mezery, prodlevy, rozepnuté hlavy... 42
trn, co se v tobě zašklubne... 43
páteř drží 44
byla jsem tam znovu 45
konečně prší, ochladilo se... 46
pod hřbetem ruky... 47
doma se na mě dívají věci jako díry 48
do nezašitých míst se chmatá vždycky 49
jehlu na těle mám... 50
mám přístup k obrysům... 51
mícha se jí nezralá větvila z páteře 52
chtěl vidět ty, co se při bouřce... 53
studí mě náramky na zápěstích 54
kroužím jako vlk kolem své díry 55

vanu má hluboko vedle sebe, sama je hluboko
vedle sebe
navštívila mě mokrá srst
tou vanou jsem se pohlédla a oči zavedla pod
kůži
nebudu čekat, až se odkrví

mezi mnou a vanou je hnízdo a na jeho rubu
spím

nový přístup k atopickému ekzému –
k díře stačí málo
ale být vedle je něco jako místo
kde se nakonec uvelebíš

protože vedle je nejbliž

kdysi si myslela, že má dekorativní sklony
zjistila, že je bohužel nemá
zuby jako perličky, za ty bolavé se zapaluje
svíčka
na stěnu se připevní kus soli pro jazyk vysoké
zvěře
v úrovni čelisti

po zádech plyš a vepředu taky
namísto dojetí něco tupého vtlačeného do kůže
jako lék

kluzké rýpání do opakovaného ticha udělá závit
zůstaneš v něm jako v prstu

hmatem se zaříkáváš dovnitř

do nezašitých míst se chmatá vždycky
napustils vanu, v které se, jestli bůh dá, oba
uvaříme
nevím, jak to stihnu

klacky zapřené o dveře jsou opatření na noc
nechám přivřeno, kdybych se mohla vrátit

kraslici ti namaluju na vajíčko

ve výstřihu řetízek z jizvy od horké vody
vždyť je to jedno, na kůži si přiřkneš značku
jizvu ve tvaru křídel

na zadních sedačkách aut se česají paruky
šedivé vlasy dlouhé po pás

hřeben se stal mýdlem
a občas miskou pro drobné almužny
za mlčení

můj život je plný zbytečných obrazů
kartáčkem na zuby jejich plak nejde smýt

postupem času se mezi rty
láhne zášť podobná mrazu
aniž by přšelo
líbám se s ní

rty si nejsou rovny